

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 2To/41/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5313010398
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 07. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dana Wänkeová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5313010398.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dany Wänkeovej a sudkýň JUDr. Evy Kyselovej a JUDr. Márie Urbanovej, na verejnom zasadnutí konanom dňa 15. júla 2015 v Žiline, o odvolaní obžalovaného I. L. proti rozsudku Okresného súdu Čadca, sp.zn. 2T/118/2013 zo dňa 3.12.2014 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného I. L. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Čadca uznal obžalovaného I. L. vinným z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že:

dňa 11.6.2013 okolo 10.55 hod. v meste T. nad T., okres V., na spoločnom dvore rodinných domov č. XXX a č. XXX najskôr J. V., ktorá sa nachádzala na dvore, opakovane bezdôvodne vulgárne nadával a vyhrážal sa jej zabitím, počas nadávok a vyhrážok zabitím sa k nej približoval, pričom jej povedal, že ju aj tak raz zabije a že to už dlho nepotrvá, následne pristúpil k J. V., oboma rukami ju sotil do hrudníka, následkom čoho J. V. spadla na zem, pričom jej spadol na zem aj jej dáždnik a kožená kabelka s osobnými dokladmi, kľúčmi od domu a nákupom, ktorú I. L. zobral zo zeme, otočil sa a odchádzal, na toto sa J. V. postavila zo zeme a kabelku mu vytrhla z ruky, po čom sa k nej I. L. obrátil a tvárou v tvár jej povedal slová „nezabudni, ja ťa aj tak raz zabijem“, pričom uvedené vyhrážky a konanie vzbudili u J. V. obavu o jej život, mala strach, že I. L. svoje vyhrážky môže naplniť a následne vec oznámila polícii, pričom pádom na zem J. V. neutrpela zranenia, ktoré by si vyžiadali lekárske ošetrenie.

Za to ho okresný súd odsúdil podľa § 360 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace. Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odložil a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. určil skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov.

Proti tomuto rozsudku, bezprostredne po jeho vyhlásení, podal odvolanie obžalovaný proti výroku o vine a tiež proti výroku o treste. Odvolanie odôvodnil písomným podaním doručeným Okresnému súdu Čadca dňa 30.1.2015 tým, že skutok nespáchal, na svojich výpovediach trvá, súd nebral do úvahy rozpory vo výpovediach, okrem iného údajne poškodenej a svedkyne zo strany polície, ktorá údajne podľa poškodenej vyhlásila, že do trestného oznámenia uvedie čo ona uzná a nie to čo požadovala poškodenej - opilosť poškodenej vylúčila dlhodobou skúsenosťou pohľadom, z časového hľadiska chýba čas jeho odchodu z V., keď o 11.15 hod. sa dokázateľne nachádzal v nemocničnej lekární a potom ešte zabezpečoval iné veci, tak že skutok z časového hľadiska ani spáchať nemohol, lebo sa nachádzal na inom mieste.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní obžalovaného, obžalovaný zotrval na dôvodoch svojho odvolania a poukázal na to, že nič nespravil, žiadal, aby bol oslobodený. Vyjadril sa však k priestupkom a odpisu z registra trestov s tým, že všetko bolo zo strany V. a toto sa ťahá už 25 rokov. Všetko vychádza z majetkových sporov.

Prokurátor sa písomne k odvolaniu obžalovaného nevyjadril. Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní obžalovaného uviedol, že považuje rozhodnutie okresného súdu za dôvodné a navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné postupom podľa § 319 Tr. por. zamietnuť.

Krajský súd ako odvolací orgán preskúmal v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Mal pritom na zreteli aj povinnosť prihliadnuť na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., pričom zistil, že odvolanie obžalovaného I. L. nie je dôvodné.

Po splnení prieskumnej povinnosti krajský súd zistil, že súd prvého stupňa v rámci procesného postupu rešpektoval a dodržal všetky základné zásady trestného konania uvedené v ustanovení § 2 Tr. por., najmä zásady zákonného procesu podľa § 2 ods. 7, práva na obhajobu podľa § 2 ods. 9 Tr. por., voľného hodnotenia dôkazov podľa § 2 ods. 12, rovnosti strán (kontradiktórnosti) podľa § 2 ods. 14 Tr. por. Odvolací súd konštatuje, že súd prvého stupňa dospel k vyhlásenému rozsudku po správnom procesnom postupe a v súlade so všetkými zákonnými ustanoveniami, ktoré trestný proces upravujú.

Okresný súd po vykonanom dokazovaní na hlavnom pojednávaní, vyhodnotení a posúdení dôkazného stavu ustálil vo výroku o vine svojho rozsudku priebeh skutkového deja, ktorý zodpovedá všetkým vykonaným dôkazom. Výsledky vykonaného dokazovania vyznievajú jednoznačne a tvoria ucelenú reťaz ako priamych, tak aj nepriamych dôkazov, z ktorých možno vyvodiť bezpečný záver, že obžalovaný spáchal skutok tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku súdu prvého stupňa.

Právna kvalifikácia súdeného skutku ako prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr. zák., keďže obžalovaný sa poškodenej vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu u nej, zodpovedá aj podľa názoru krajského súdu správnym úvahám súdu prvého stupňa a všetkým zákonným predpokladom na posúdenie prejednávaneho skutku práve podľa tohto zákonného ustanovenia.

V odôvodnení napadnutého rozsudku okresný súd podrobne, jasne, zrozumiteľne a presvedčivo vysvetlil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, ako sa vyrovnal s obhajobou obžalovaného a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu. Odôvodnenie rozsudku učinil súd prvého stupňa v súlade s ustanovením § 168 Tr. por.

Záverov okresného súdu prezentované vo výrokovej časti rozsudku, ktoré sa týkajú výroku o vine a vysvetlenie týchto záverov v odôvodnení napadnutého rozsudku si odvolací súd v celom rozsahu osvojuje a v zásade na odôvodnenie rozsudku súdu prvého stupňa odkazuje.

K výroku o vine môže krajský súd len stručne dodať, že obžalovaný popiera spáchanie skutku s tým, že na mieste uvádzanom poškodenou ani nebol v doobedňajších hodinách, bol u lekárky, vrátil sa okolo obeda a nič nespravil. Skutočnosť, že obžalovaný bol dňa 11.6.2013 na lekárskom ošetrení je potvrdená MUDr. C. s tým, že to bolo v dopoludňajších hodinách, presné časové záznamy o návšteve pacienta si však lekárka nevedie. Bolo vykonané aj dokazovanie vo vzťahu k návšteve obžalovaného ním spomínaných lekární - a to na preverenie obrany obžalovaného, pričom bolo zistené, že v lekární Krásno obžalovaný v mesiaci jún 2013 nevyberal lieky a v lekární pri Nemocnici Čadca vyberal lieky dňa 11.6.2013 o 10.24 hod.

Obranu obžalovaného potvrdzuje jeho manželka G. L., ktorá však uviedla, že o udalosti nevie nič, nakoľko nič nevidela, ona sama obžalovaného videla po celý čas od zaparkovania auta až po príchod domov. Videla ho z balkóna. Vyslovila pochybnosť o tom, že svedkyňa I. bola doma. Obdobne vypovedala dcéra obžalovaného I. T..

Na strane druhej je výpoveď poškodenej J. V., ktorá opísala udalosti, ktoré sa udiali. Jej výpoveď, pokiaľ ide o preverenie hodnovernosti výpovede bola preverovaná potvrdením MUDr. I., podľa ktorého poškodená bola v predmetný deň na vyšetrení, bola jej vystavená PN v súvislosti s predchádzajúcim konfliktom zo dňa 10.6.2013. Aj keď v zdravotníckych záznamoch sú časové posuny, tieto boli vysvetlené posunom záznamov v počítači. Výpoveď poškodenej potvrdzuje svojou výpoveďou aj jej sestra svedkyňa E. I., ktorá udalosť sledovala z balkóna a ako sama uviedla, robila tak preto, že o poškodenú mala strach v súvislosti s fyzickým napadnutím z predchádzajúceho dňa. Po skutku obžalovaného odfotovala, na preukázanie čoho predložila fotografie zo svojho mobilného telefónu datované dňa 11.6.2013 v čase medzi 11.07 až 11.10 hod.

Krajský súd teda konštatuje, že v konaní boli produkované dve skupiny dôkazov - svedčiacich v prospech obžalovaného (výpoveď jeho manželky a dcéry) a v prospech poškodenej usvedčujúce obžalovaného (poškodená, sestra poškodenej - svedkyňa I.).

Nemožno neprihliadať na výpoveď svedkyne PhDr. C. T., ktorá s poškodenou 11.6.2013 o 11.15 hod. spisovala trestné oznámenie. Okrem skutočností uvedených v trestnom oznámení potvrdila výpoveď poškodenej v tom smere, že poškodená si počas výsluchu čistila oblečenie, ktoré mala znečistené z boku, pričom poškodená aj vysvetlila ako k znečisteniu došlo. Poškodenú opísala, že bola zľaknutá a rozrušená, nejavila známky požitia alkoholu. Krajský súd nemá dôvod spochybňovať výpoveď tejto svedkyne, pričom jej výpoveďou sa len umocňuje pravdivosť výpovede poškodenej a svedkyne E. I. a v kontexte s listinnými dôkazmi preukazujúcimi pohyb či už obžalovaného alebo poškodenej vytvárajú taký silný usvedčujúci dôkazný stav, z ktorého nemožno vyvodiť nič iné len, že stíhaný skutok sa stal a že ho spáchal obžalovaný práve tak, ako je uvedený v skutkovej vete výrokovej časti rozsudku okresného súdu. Krajský súd nemá dôvod spochybňovať výpoveď či už svedkyne PhDr. C. T. a tiež listinné dôkazy, pretože tieto sú v dobrom vzájomnom súlade práve s výpoveďou poškodenej a svedkyne I..

Pokiaľ ide o odvolacie námietky obžalovaného, vykonané dôkazy vyznievajú jednoznačne a preukazujú, že obžalovaný bol na mieste spáchania skutku. Je zrejmé, že obžalovaný sa dožaduje iného hodnotenia vykonaných dôkazov, pričom v tomto smere krajský súd považuje za nutné konštatovať, že v prípade, že súd vyhodnotí niektorý vykonaný dôkaz inak než podľa predstáv niektorej zo strán, nemôže to byť dôvodom pre zmenu rozsudku. Tu je potrebné poukázať na judikatúru Ústavného súdu SR, v zmysle ktorej do obsahu základného práva vyjadriť sa ku všetkým vykonávaným dôkazom podľa článku 48 ods. 2 veta prvá Ústavy SR nepatrí právo účastníka (strany konania) vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ním navrhnutých dôkazov, prípadne sa dožadovať ním navrhovaného spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov, ako ani povinnosť súdu vykonať účastníkom konania navrhnuté dôkazy. Je výlučne na úvahe súdu, ktoré dôkazy vykoná a tieto dôkazy následne vyhodnotí podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo a v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstarali orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Odvolací súd nezistil pochybenie pri hodnotení dôkazov okresným súdom a pokiaľ obžalovaný s takýmto hodnotením dôkazov nesúhlasí, nespôsobuje to chybnosť rozhodnutia okresného súdu. Okresný súd logicky a presvedčivo vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané a vysvetlil dôvody, ktoré ho viedli k rozhodnutiu o vine. S týmito dôvodmi sa odvolací súd stotožňuje. Obžalovaný poukázal na dlhotrvajúce spory medzi ním a rodinou V.. Pokiaľ ide o podstatu skutku, tu je nutné poukázať na to a uvedomiť si, že takýto spôsob riešenia dlhotrvajúcich sporov nevedie k žiadnemu výsledku. Sám obžalovaný na verejnom zasadnutí poukázal na to, že všetky jeho predchádzajúce odsúdenia súvisia práve s rodinou V.. Krajský súd len pripomína, že aj napriek tejto skutočnosti je nutné posudzovať konanie obžalovaného ako trestný čin a túto skutočnosť nemôže ovplyvniť ani to, že medzi ním a rodinou V. pretrvávajú dlhotrvajúce spory. Vina obžalovaného je preukázaná jednoznačne a dokazovanie tvorí takú silnú ucelenú reťaz, že možno jednoznačne ustáliť na základe vykonaných dôkazov vinu obžalovaného.

V konečnom dôsledku je potrebné poukázať aj na priestupkové konanie, ktorého predmetom bol skutok práve z predchádzajúceho dňa, na čo poukázala aj poškodená a čo rovnako preukazuje konanie obžalovaného.

Pokiaľ ide o výrok o vine, krajský súd nemal žiadnu pochybnosť o správnom rozhodnutí okresného súdu. Pokiaľ ide o výrok o treste, aj tento krajský súd považuje za správny a zákonný. Okresný súd pri správnom vyhodnotení poľahčujúcich a priťažujúcich okolností dospel k správnomu záveru o nutnosti uloženia obžalovanému podmienený trest odňatia slobody. Takýto trest má všetky predpoklady na dosiahnutie svojho účelu rešpektujúc zásady individuálnej aj generálnej prevencie.

Na základe vyššie uvedených skutočností, keď odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je v žiadnom smere dôvodné, toto odvolanie zamietol postupom podľa § 319 Tr. por.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.